

ת"פ 73/91

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

- הנאשמים:**
1. מקבץ תשואה בע"מ
  2. שמואל ואקנין
  3. דב לנדאו
  4. נסים אביעוז
  5. עמוס לוטן
  6. אורי שמחוני

גזר דין (נגד נאשם מספר 6)

1. הנאשם אורי שמחוני (נאשם 6) הואשם ע"פ כתב האישום המתוקן, יחד עם חמישה נאשמים נוספים, בשתי עבירות עפ"י סעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך תשכ"ח-1968, בשל השפעה בדרכי תרמית על תנודות השער של ניירות ערך וגם ע"פ סעיף 499 (1) לחוק העונשין התשל"ז-1977, בשל קשירת קשר לביצוען.
2. בכתב האישום נטען, בין היתר, כי הנאשמים 2 עד 4 שהיו מנהליה של חב' מקבץ תשואה בע"מ (הנאשמת 1) אשר עסקה בניהול תיקי השקעות בניירות ערך, הציגו לנאשם 6, בתחילת אוגוסט 1988, לרכוש עבורו מניות מבוכרות א' של בנק החקלאות לישראל בע"מ, שהנו תאגיד בנקאי וחברה ממשלתית.
נטען בכתב האישום כי על יסוד טענות הנאשמים 2-4 כי העיסקה כדאית וכי הם יחד עם לקוחותיהם שולטים במסחר במניות אלה, חתם הנאשם 6 על הסכם עם הנאשמת 1 לניהול תיק ניירות ערך ובמסגרתו רכשו הנאשמים 1 עד 4 עבורו (יחד עם נאשם 5), בתקופה שבין אוגוסט לאוקטובר 1988 - 169 ש"ח ע"נ מניות מבוכרות א' (מתוך סה"כ של 637 ש"ח ע"נ שהיו רשומות למסחר בבורסה) וזאת בסכום כולל של 935,055 ש"ח.
3. כתוצאה מרכישה זו נוצרה יתרת חובה בחשבונו וכאשר פנה אל הנאשמים 1 עד 4, בחודש נובמבר 1988, על מנת שימכרו אחזקותיו במניות אלה (כשגם הנאשם 5 מבקש זאת), כשסחירתו נמוכה ובבורסה מוכרז שער "מוכרים בלבד", נקשר בין הנאשמים קשר, כנטען בכתב האישום, כדי להשפיע בדרכי תרמית על תנודות השער של מניות אלה.
בפרט האישום הראשון נטען כי מתוך חשש שמכירת כמות גדולה של מניות אלה תגרום לירידת שערים ולהפסד כספי ניכר למחזיקיהן, קשרו הנאשמים קשר לגרום ביום המסחר ה-15.11.88 להכרזה על שער "קונים בלבד" דבר שיעלה ערך המניות בשער של 5% ויאפשר ביום המסחר הבא ה-22.11.88 לגרום לעליית שער מקסימלית ולמסחר בתנודת שער בלתי מוגבלת שתאפשר מכירת האחזקות במניות אלה, ללא הפסד כספי.
- נטען כי במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו הנחו הנאשמים 2 עד 4 את הנאשם 6 כי יפתח חשבונות פיקדון ניירות ערך חדשים בכמה בנקים ויתן בהם הוראות לקניית המניות הנ"ל ביום המסחר בבורסה ה-15.11.88 בכמויות מסוימות ובהגבלות שער מדורגות. נטען כי ביום 14.11.88 (או בסמוך לכך), פתח הנאשם 6, בהנחיית הנאשמים 2 עד 4 חשבונות פיקדון ניירות ערך במספר בנקים ונתן יפוי כח לפעול בחשבונותיו הנ"ל.
- בפרט אישום זה נטען כי ביום המסחר הנ"ל הוגשו לבורסה פקודות לקניית המניות הנ"ל בסך של 146 ש"ח ע"נ כנגד פקודות מכירה בסך של 3 ש"ח ע"נ.

פקודות אלה ניתנו בהגבלות שער בכיוון של עליה, כדי לגרום לעליית שער מקסימלית, תוך פיצול למספר פקודות קטנות, מכמה חשבונות בנק, אצל חברי בורסה שונים, כדי להסוות זהות נותני הפקודות ולעקוף מגבלות "הפקודה החריגה" ולגרום לעודף ביקוש מירבי.

לא הוכרזה פקודה מאזנת, נשאר עודף ביקוש והוכרז שער של "קונים בלבד", דבר שהעלה שער מניות אלה באופן טכני ב- 5%.

נטען כי הנאשמים ידעו כי הוראות הקניה שהגישו לבורסה בלא כוונת קניה, ייצרו עודף ביקוש שלא יתאזן, יביאו להכרזת שער של "קונים בלבד", ייצרו מצג שווא לגבי המחזור במניות אלה באותו יום ויגרמו במרמה לעליה מלאכותית בשער המניה.

4. **בפרט האישום השני** נטען כי במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו הוגשו על ידי הנאשמים גם ביום במסחר הבא, ב- 22.11.88, פקודות לקניית 112 ש"ח ע"נ של מניות אלה כנגד פקודות מכירה ע"ס 14 ש"ח ע"נ. עודף הביקוש (שהועמד של 89 ש"ח ע"נ) אוזן במלואו ושער מניות אלה עלה ב- 29%.

נטען בפרט אישום זה כי הנאשמים הגישו "ללידר" פקודות קניה בשווי של 571,056 ש"ח שהיוו 99% מכלל פקודות הקניה ונתנו פקודות מאזנות שהו 96% מכלל הפקודות המאזנות וגם נתנו פקודות מכירה לאיזון עודף הביקוש בסך של 35 ש"ח ע"נ שהו 95% מכלל פקודות המכירה שניתנו במהלך המסחר באותו יום.

בפרט אישום זה נטען כי גם ביום המסחר השני פיצלו הנאשמים פקודות הקניה למספר פקודות קטנות, מכמה חשבונות בנק, אצל חברי בורסה שונים כדי להסוות זהות נותני הפקודות ולעקוף מגבלת הפקודה החריגה.

בהיותם הגורם המכריע במסחר במניות אלה, מתוך ידיעה שהסחירות נמוכה ושהוראות הקניה שהגישו לבורסה ייצרו עודף ביקוש שלא יתאזן אלא ע"י מתן הוראותיהם הנוגדות לקנייתן בלא שהתכוונו לקנותן, הציגו מצג שווא לגבי מחזור המניות וגרמו במרמה לעליה מלאכותית מירבית בשער המניות הנ"ל.

5. **במסגרת הסדר טיעון שהושג בין התביעה לסניגוריה הודה הנאשם אורי שמחוני (נאשם 6) בכל העובדות המפורטות בכתב אישום בכל הנוגע והמתייחס אליו, לחלקו בפרשה הנדונה והורשע על יסוד הודייתו בעבירות המפורטות לעיל.**

בהסתמכה על סעיף 155 לחסד"פ תשמ"ב 1982- ביקשה ב"כ המדינה כי אגזור דינו של נאשם 6 בטרם יסתיים משפטם של הנאשמים האחרים על פי אותו כתב אישום, כי יש בדעתה לקרוא לו כעד מטעם התביעה.

ב"כ המדינה הגב' עו"ד דויטש הודיעה כי במסגרת הסדר הטיעון התחייבה לעתור בפני בית המשפט כי יסתפק בהטלת עונש של מאסר על תנאי למשך שנתיים כפוף לזכותה של הסניגוריה לעתור בפני בית המשפט כי יפחיתו לכדי שנת מאסר אחת, על תנאי. בנוסף למאסר המותנה ביקשה, כמוסכם בהסדר הטיעון, כי בית המשפט יטיל על הנאשם גם קנס כספי בגובה שיקבע על ידי בית המשפט לפי שיקול דעתו.

ב"כ המדינה הדגישה כי על אף שהעבירות בהן הורשע אורי שמחוני הן עבירות חמורות **לא מבקשת התביעה למצות עימו כל חומרת הדין** אלא עותרת בפני בית המשפט להסתפק בעונש המוסכם על פי הסדר הטיעון כמפורט לעיל וזאת מהנימוקים כדלקמן:

א. התביעה התחשבה בעובדה שחלקו של הנאשם 6 בכל הפרשה, קטן לעומת חלקם של הנאשמים האחרים. הוא אמנם לקח חלק בביצוען של המניפולציות כמפורט לעיל, כפי שאכן הודה, אולם התביעה הביאה בחשבון את העובדה שהוא פעל בעצת יועציו הנאשמים 2 עד 4 וכי לא הוא הגה את הרעיון להשפיע בדרכי תרמית על תנודות השער של המניות הנדונות.

ב. הוא הודה בהזדמנות ראשונה בכל הנוגע לחלקו בפרשה מורכבת ומסובכת זו ועל אף שאינו מתגורר עתה בישראל דרך קבע, הגיע לארץ מרצונו לצורך התייצבותו למשפטו ואף הביע רצונו והסכמתו ליתן עדות מטעם התביעה במשפטם של הנאשמים האחרים בתיק זה.

הוסיפה ב"כ המדינה וציינה כי בהגיעה להסדר הטיעון הביאה התביעה בחשבון את נדירות האכיפה של העבירה המנויה בסעיף 54(א)(2) לחוק ניירת ערך תשכ"ח 1968-, עם זאת טענה כי אין להקל ראש לגבי חומרתה ויש אפילו להמחישה על ידי ביטוי עונשי כספי משמעותי, למען אפקט ההרתעה.

גב' דויטש הדגישה כי האיסור המפורט בסעיף הנ"ל מכוון למניעת מניפולציות בניירות ערך על מנת להבטיח שוק הוגן ויעיל במניות הנסחרות בבורסה.

היא טענה כי שוק הון יעיל זקוק לבורסה אמינה יעילה ואטרקטיבית שמושכת משקיעים המחפשים אפיקי השקעה לכסף.

אמינות השוק חשובה במיוחד באשר לא חלים על מסחר זה כללי "תקנת השוק", כטענתה ואין אפשרות לבדיקת הסחורה הנסחרת ולמפגש ישיר בין הקונה למוכר. משום הסכנה הגדולה של ניצול מצב זה באופן הפוגע בציבור הזקוקים לשירותי הבורסה שומה על בית המשפט ליתן ביטוי עונשי הולם כלפי מי שפוגע בטוהר המסחר בבורסה ע"י "הרצת שערי המניות" כפי שהדבר נעשה כאן.

היא טענה כי העבירות בהן הורשע הנאשם מוגדרות כעבירות כלכליות ושומה על בית המשפט להכות בכיסו של אדם המורשע בביצוען. לפיכך ביקשה כי בבואי לקצוב גובה הקנס שיוטל על הנאשם צריכה אני ליתן ביטוי לחומרה שבמעשים אלה לבל יזלזל הציבור בחומרתם, וירתעו מביצועם לא רק הנאשם שכבר הורשע, אלא גם כל מי שעשוי להתפתות בעתיד לבצעם.

לפיכך טענה כי חרף נסיבותיו המקילות של הנאשם יש להטיל עליו, בנוסף לעונש המאסר המותנה, גם קנס כספי שיהיה משמעותי כדי שיהיה בו אפקט הרתעתי.

הוסיפה וציינה כי הקנס המירבי שנקבע בצד העבירה על פי הסעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך עומד על סך של כ-30,000 ש"ח ועונש המאסר המירבי על חמש שנים.

6. **סניגור הנאשם, עו"ד שיינמן**, ביקש כמובן גם הוא כי בית המשפט יאמץ עיסקת הטיעון ויכבדה אך טען כי בנסיבותיו המיוחדות של נאשם זה, כפי שפירט אותן בטיעונו בכתב ובע"פ כמפורט להלן, אין להכביד עליו בהטלת קנס כספי משמעותי, ואשר לעונש המאסר המותנה יש להסתפק בהטלת מאסר על תנאי למשך שנה אחת ולא שנתיים כמבוקש על ידי התביעה.

בטיעונו תיאר עו"ד שניימן בחום ליבו את עברו המפואר של הנאשם. הוא ציין כי הנאשם שהוא בן 57 יליד קיבוץ גינוסר, היה אלוף בצה"ל, הינו בעל עבר קרבי מפואר בכל מלחמות ישראל, שימש כקצין צנחנים ראשי, כראש מה"ד ובסוף שירותו הצבאי שימש גם נספח צה"ל בשגרירות ישראל בווינגטון עד לשיחרורו ב-1986.

הסניגור ציין כי לגבי נאשם זה, לנוכח עברו המתואר לעיל, כבר עצם ההרשעה יש בה משום ענישה כבדה.

הוא ביקש ליתן משקל לעובדה שהנאשם, שכאמור לא מתגורר עוד בישראל, לא ניסה להתחמק מאימת הדין אלא הגיע לישראל במיוחד כדי ליתן דינו על מעשיו, הודה מיד בכל הנוגע לחלק שהוא נטל בפרשה המתוארת לעיל, חסך מזמנו של בית המשפט וגם הביע נכונותו להעיד מטעם התביעה במשפטם של הנאשמים הנוספים.

בטיעונו גולל הסניגור פרשת הסתבכותו של הנאשם אורי שמחוני בעבירות הנדונות כאן. הוא ציין כי הדבר ארע בסמוך לאחר שהשתחרר משירותו הצבאי הממושך עם שובו ארצה בתום שירותו בחו"ל.

על פי עצת אחד מפקודיו הכיר את מנהלי הנאשמת "מקבץ תשואה - ני"ע והשקעות בע"מ", כשמנהלה שמואל ועקנין (הנאשם 2), הוצג בפניו כגאון פיננסי.

הסניגור טען כי הנאשם פעל על פי עצת הנאשמים 2-4 ובלא שהבין בחוקי הבורסה נפל, הוא עצמו, כקורבן עיקרי של העבירות שהשתתף בביצוען.

לאחר שנרכשו עבורו, על פי יפוי כוח שנתן לנאשמת 1, מניות של בנק החקלאות בשווי של 150,000 ש"ח על יסוד אשראי שהשיגה עבורו הנאשמת 1 בחשבון, על פי אותו יפוי כוח, נתברר לנאשם 6 כי למניות אלה אין "קונה". התחזית לרכישתן על ידי המדינה כביכול, נתבדתה כ"עורבא פרח", והוא מצא עצמו שקוע בחובות כספיים כבדים כלפי הבנקים, בגין רכישתן באשראי.

הנאשם 6 פנה אל הנאשמים 2-4 כדי שיוציאוהו "מן הבוץ" אליו הכניסוהו, כטענתו, וכדי להיחלץ מהמצב הקשה אליו נקלע נאות לפעול על פי עצת הנאשמים 2-4 למען העלאת שער המניות באופן מלאכותי.

על אף שיועציו הציגו בפניו מצג של שליטה במניות הנ"ל, באופן המאפשר חסימת היצעים, נוכח כי מול הזרמת הביקושים הוזרמו בפועל גם היצעים למילוי הביקושים (הפיקטיביים) וסיפור "העוקץ" טמון בעובדה שהנאשם אולץ ביום המסחר השני לרכוש כמות נוספת של מניות אלה בסכום של 100,000 ש"ח.

הסניגור טען כי הנאשם אורי שמחוני בעצם "נפל בפח" וחובותיו לבנקים בגין הפעולות הנ"ל, הגיעו למאות אלפי שקלים.

במצב איום זה, ובנסיון להיחלץ ממנו המשיך לשמוע בעצת יועציו הנ"ל, מכר מניותיו הנ"ל בעסקת חליפין מחוץ לבורסה במחיר נמוך ובמקומן רכש, במחיר הגבוה מערכן, מניות מסוג אחר ("בר-טון"). כך גדלו הפסדיו המצטברים של הנאשם עד כי חובותיו הסתכמו בסכום של 620,000 ש"ח.

כדי להיחלץ מחוב זה פתח את כל חסכוניותו, השתמש בפיצויי הפרישה מצה"ל, מכר רכושו ונסתייע ברכוש בנו והלוואות שקיבל מחבריו.

הסניגור טען כי לא צמחה לנאשם כל טובת הנאה אישית מכל המהלך אלא נגרמו לו, כאמור, הפסדים כספיים עצומים, שברון כלכלי, נפשי וחברתי וגם בושא על הפגיעה והנזק הבלתי הפיך שהביא על עצמו ועל משפחתו.

הסניגור טען כי מחוסר ברירה עזב הנאשם אורי שמחוני את הארץ ומתגורר דרך קבע בלונדון, שם משתכר למחייתו, פורע לאט לאט את חובותיו לאחר שהתרושש מכל נכסיו ומנסה להשתקם.

לאור כל האמור לעיל ובלא שהפחית מחומרת מעשיו של נאשם זה ביקש סניגורו כי לא אחמיר עימו בבואי לקצוב עונשו וכי לא אטיל עליו קנס כספי שלא יוכל לעמוד בתשלומו לאחר שכבר שילם מחיר יקר מאוד, וגם נשא ונושא עדיין בנטל פרעון חובותיו הנ"ל.

עו"ד שיינמן ציין כי כל קנס כספי אשר יעלה על 15,000 ש"ח יהיה בנסיבות הנדונות כאן, מעבר ליכולתו ואפשרויותיו של הנאשם והוא לא יוכל לעמוד בו. הסניגור ביקש כי יראה בית המשפט מקרה זה כמעידה חד פעמית מצד אדם שמרבית חייו הוקדשו לשירות הציבור ועצם הסתבכותו הנה אסון מבחינתו.

מיותר לציין שהסדר טיעון איננו מחייב את בית המשפט אולם נפסקה כבר ההלכה כי **חזקה על התביעה שזודעת היא מלאכתה ואם עומד הסדר הטיעון במבחני הסבירות יטה בית המשפט לאמצו ולכבדו.** 7.

לפיכך אם לא חורגת הענישה המוסכמת והמוצעת מגבולות הענישה המקובלת בבתי המשפט לגבי סוג העבירות הנדונות בהסדר הטיעון, יגזור בית המשפט עונשו של הנאשם בגבולות המוצעים עפ"י ההסדר.

משום נדירות האישומים המוגשים לבית המשפט בגין ביצוע עבירות על פי הסעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך תשכ"ח 1968- ועל מנת לספק לבית המשפט כלים למבחן הסבירות של הענישה המוצעת על פי הסדר הטיעון הנדון וגם לשם המחשת החומרה של עבירות אלו, הגישה ב"כ המדינה שורה של אסמכתאות.

בצורה מסודרת קיבצה הגב' דויטש קטעים מדו"ח ועדת גבאי "להצעת הסדרים תחקייתיים בתחום שוק ההון", מאוגוסט 1985 וכמובן גם מדו"ח ועדת בייסקי "לענין ויסות מניות הבנקים", מאפריל 1986 ועוד אסמכתאות משפטיות אחדות וביניהן גם פסק הדין היחידי שניתן בסוגיה של "הרצת מניות" על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 172/80 יעקב לוינקופ נ' מדינת ישראל) ובבית המשפט המחוזי (ע"פ 352/79 פס"מ תש"מ (ב) ע' 221) והגישה כל אלה למען הסבר הפעילות בבורסה ולשם הדגשת החשיבות שבשמירת טוהר המסחר שמתנהל בה.

חייבת אני לציין כי עד כה באמת לא נדרשתי להכריע ולקצוב עונש בגין עבירה על פי הסעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך תשכ"ח 1968- כפי שאני נדרשת לעשות כאן.

לנוכח הפסיקה הדלה בסוגיה זו אינני יכולה להסתמך על מדיניות שיפוטית מגובשת ואין בפני מידת ענישה מקובלת לגבי עבירות תרמית בניירות ערך למען בחינת סבירותו של העונש המוצע בהסדר הטיעון.

מוכרח אני לציין כי כבר נזדמן לעיין בפסקי הדין בענין לויקופף ואותו דבר גם לגבי חלק מהאסמכתאות האחרות שהוגשו בפני, הסוגיה אמנם מוכרת לי אך לא בהקשר הנדון כאן.

לפיכך שוב עיינתי באסמכתאות הנ"ל, והפעם באספקלריה של העבירות בהן הורשע הנאשם, שמא יש בהן ייחודיות מבחינת מהותן וחומרתן המחייבת התייחסות עונשית מיוחדת שאולי לא מוכרת לי מתחום העבירות הפליליות האחרות ששכיחה אכיפתן.

בדו"ח ועדת בייסקי מאפריל 1986 הודגש כי: **"שוק הון יעיל הוא גורם בעל חשיבות יתרה בצמיחתו של המשק" וגם צוין כי "רמת המחירים של ניירות ערך בבורסה... משפיעה על הקצאת מקורות ההון במשק... כל השפעה מלאכותית על גורמי התשואה והסיכון האמיתיים מעוותת את החלטות המשקיעים ו... מעוותת את הקצאת המקורות במשק."**

בדו"ח ועדת גבאי מאוגוסט 1985 ציינו מחבריו כי:

פעולה בשוק הנעשית במטרה להשפיע על שערים או ליצור באופן מלאכותי תדמית של פעילות מסחרית ערה בניירות ערך יש בה כדי להטעות את הציבור. (קרי "מניפולציה")... אחת הדרכים להשפיע על תנודות שערים באורח מלאכותי היא ביצוע עסקאות מלאכותיות של אדם "עם עצמו": "WASH SALES"...

בדו"ח ועדת בייסקי מתוארת **"מניפולציה טיפוסית"** הנכנסת לגדר סעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך, על ידי יצירת רושם של התעניינות רבה מצד ציבור רחב במניה הספציפית דבר התורם לעליית מחירה והדבר מושג למשל על ידי פיצול הזמנות למספר ברוקרים, מתן פקודות קניה סימולטנית עם פקודות מכירה ומאותו מקור וכו'. בדו"ח הועדה נאמר, נכון למועד הדו"ח, כדלקמן:

"החומר שבפנינו כולל ראיות אודות "הרצת מניות" בבורסה בת"א, אך הנושא לא נבדק על ידנו. נציין רק כי פרט לאותה תביעה בענין לוינקופ (נכון למועד כתיבת הדו"ח) לא הוגשה כל תביעה נוספת על עבירה לפי ס' 54(א)(2) לחוק ניירות ערך" (ראה ע' 341 לדו"ח).

נמתחה בדו"ח בקורת על העדר יישום ואי האכיפה של ההוראות העונשיות הנ"ל שקיימות בדיון, דבר שמנע פיתוח הדין על ידי פסיקה לשם "יצירת כללי התנהגות ברורים ומוגדרים" להבטחת מסחר הוגן בבורסה לבליימת התופעה של "הרצת מניות".

במו פיה בישרה כי גם היום לא משופעים בתי המשפט בכתבי אישום בגין עבירות של השפעה בדרכי תרמית על תנודות בשער של ניירות ערך.

משמוסדה הבורסה על פי דין ככלי חשוב בשוק ההון וכמנגנון "שיווקי" להשקעות, קמה לציבור הזכות לקיומה של בורסה אמינה, הוגנת ויעילה שלא מטופלת במניפולציות כגון הצגת נפחי מסחר מדומים ומחירי מניה מלאכותיים.

לפיכך ברור שיש להגן על ציבור המשתמשים בבורסה בפני פגיעה באמינותה.

מיותר לציין שנדירות האכיפה אין בה כדי להפחית ממהותן החמורה של עבירות אלו כפי שמשקף מהאמור לעיל.

עם זאת, סבורה אני כי נדירות היישום והאכיפה של הוראות סעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך המיועדות לאסור ולבער הנגע של "הרצת מניות", איננה יכולה להכתיב גישה שונה מזו המוכתבת על פי דרכי הענישה המקובלות על בתי המשפט.

מידת הענישה הפרטנית שתקבע לנאשם הנדון איננה יכולה, בשום אופן, להוות תחליף ליישום ואכיפה יעילה של ההוראות העונשיות הקיימות בחוק ניירות ערך אשר, משום מה, אינן מיושמות, למרות הערותיה של ועדת בייסקי (הדו"ח בע' 339).

לאחר שעמדתי על מהותן וחומרתן של העבירות הנדונות כאן, כמפורט לעיל, אינני סבורה שיש בהן ייחוד המחייב קביעת מדיניות ענישה ספציפית להן בלבד.

לפיכך, סבורה אני כי בבואי לשקול סבירותה של מידת הענישה המוצעת בהסדר הטיעון לגבי העבירות הנדונות כאן, צריכה אני להפעיל אותם שיקולים המנחים את בתי המשפט על פי מדיניות ענישה המקובלת לגבי עבירות פליליות הדומות במהותן לעבירות בגינן הורשע הנאשם.

על פי אותם קריטריונים המופעלים לגבי הסוגים השונים של עבירות המירמה, צריך להבחן גם העונש המוצע כאן, כפוף כמובן לתיקרת הענישה שנקבעה בצד העבירות הספציפיות הנדונות כאן.

לאחר ששמעתי טיעוני התביעה והסניגוריה להצדקת הסדר הטיעון ובחנתי סבירותו לאור מדיניות הענישה המקובלת בבתי המשפט על פי מהות העבירה, נסיבות המקרה ונסיבותיו של הנאשם - החלטתי לכבד הסדר הטיעון ולקצוב עונשו של הנאשם בגבולות המוסכם בין התביעה לסניגוריה.

כאשר הסדר מושג בטרם הובאו ראיות כלשהן וניתנה הודיית הנאשם מדי עם פתיחת ההליך אין לו לבית המשפט אלא מה שכתוב בכתב האישום ומה שטוענים בפניו הצדדים. יתרונו של הסדר כזה מתבטא באשראי שנותן בית המשפט לשיקוליה של התביעה במילוי משימותיה לאכיפת החוק, מתוך הנחה לכאורית כי טענותיה מעוגנות בחומר הראיות שבפניה.

בהתחשב בנסיבות המקרה הנדון כפי שתוארו מפי התובעת בכל הנוגע לנאשם אורי שמחוני ותוך התחשבות בנסיבותיו האישיות המיוחדות של נאשם זה, כפי שתוארו בהרחבה מפי סניגורו - גוזרת אני על הנאשם אורי שמחוני מאסר על תנאי למשך שנה וחצי והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מהיום עבירה על פי חוק ניירות ערך תשכ"ח 1968- ויורשע בה תוך התקופה הנ"ל או לאחריה.

כמו כן מטילה אני עליו קנס כספי בסך של 23,000 (עשרים ושלושה אלף) ש"ח או עשרה חודשי מאסר תמורתו.

הודע לנאשם על זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 14.2.93 בנוכחות ב"כ המדינה הגב' עו"ד דויטש, הנאשם בעצמו וסניגורו עוה"ד שיינמן.